Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» Факультет інформатики та обчислювальної техніки Кафедра Обчислювальної Техніки

Лабораторна робота №1 з дисципліни "Безпека програмного забезпечення"

Тема: "Базова аутентифікація"

Виконав:

студент групи ІП-93

Домінський В.О.

Зміст

Вико	нання:	3
1.	Basic_auth	3
2.	Forms_auth	5
3.	Token_auth	7
4.	Jwt_auth	8
Висновок:		12
Посилання.		13

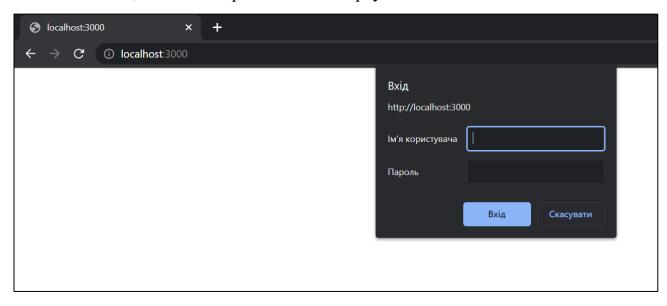
Виконання:

1. Basic auth

Для початку давайте запустимо даний файл:

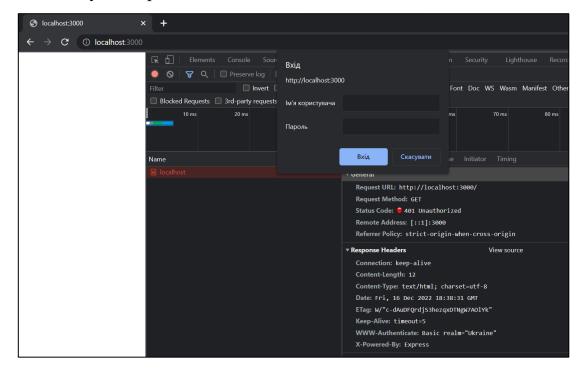
```
PS E:\Study\Software-Security\Labs\Lab1\basic_auth> node .\index.js
Example app listening on port 3000
```

Як видно, він почав працювати на порту 3000

Якщо Ми зайдемо в Response Headers (тобто в запитах), то можемо помітити ось такі важливі значення:

- Status Code 401
- Вид аутентифікації Basic

Консоль теж без діла не лежить:

```
authorizationHeader undefined

authorizationHeader undefined

authorizationHeader undefined

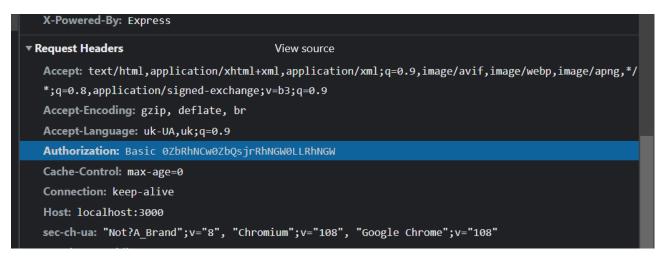
authorizationHeader undefined

authorizationHeader undefined

authorizationHeader undefined
```

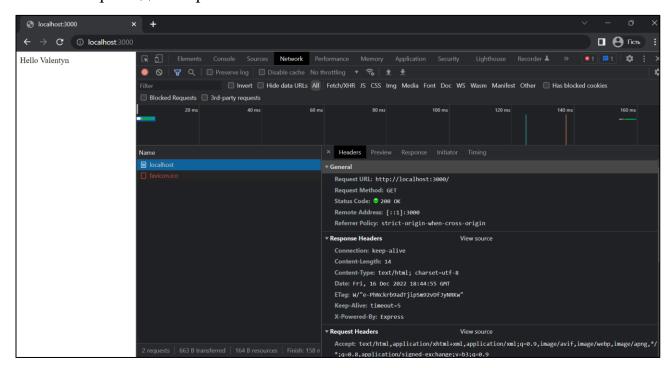
Ось тут виводиться значення одного з хедерів (Authorization), при якому запускається формування Header з базовою аутентифікацією

Тепер давайте спробуємо написати неправильні дані. На перший погляд майже нічого не змінилося — додався лише текст на самій сторінці, але це не так! Якщо проглянути Headers, то можна знайти новий хедер від браузеру з назвою «Basic» та Base64 хешом :

А в консолі Ми можемо побачити ще й розшифровані значення:

authorizationHeader Basic 0ZbRhNCw0ZbQsjrRhNGW0LLRhNGW decodedAuthorizationHeader iфаів:фівфі Login/Password iфаів фівфі Тепер вводимо правильні значення:

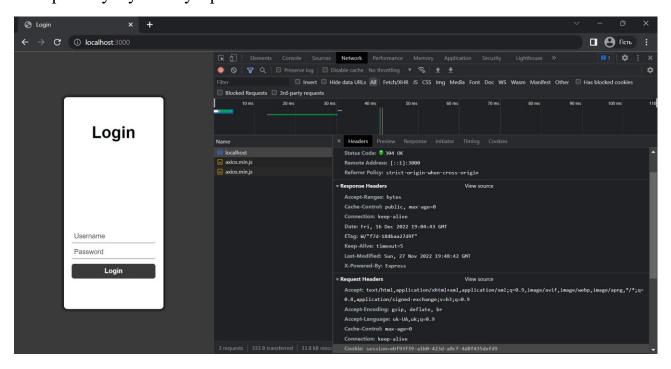

authorizationHeader Basic VmFsZW50eW46dnNpZw== decodedAuthorizationHeader Valentyn:vsig Login/Password Valentyn vsig

Таким чином Ми зробили найлегшу аутентифікацію!

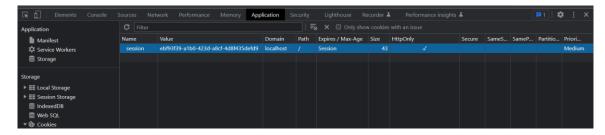
2. Forms_auth

При запуску Нас зустрічає ось таке вікно:

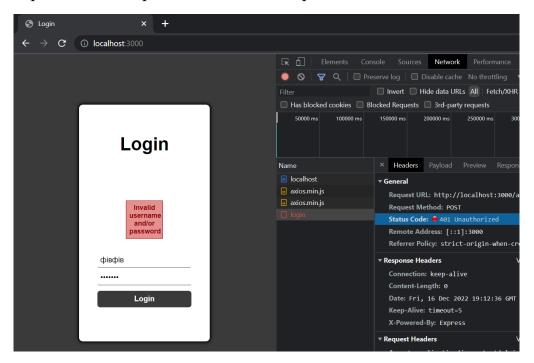
Можна помітити різницю між двома application у тому, що зараз Наш статус код -304 та створюється значення cookie, тобто позначили цей браузер та сесію певним токеном і додатково створили файл sessions.json, куди його і помістили.

Відкривши додаткове меню з cookies Ми можемо знайти багато інформації щодо Наших токенів:

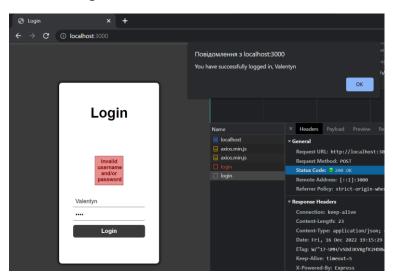
У Нашого cookie ϵ поле HttpOnly, що означа ϵ , що вона буде постійно надсилатися на цей домейн, але її не можна редагувати з браузера

Тепер введемо неправильні логін та пароль:

... та отримаємо загальний текст помилки і статус код 401.

Тепер зробимо все вірно:


```
⑤ localhost:3000 x +

← → C ③ localhost:3000

{"username":"Dominskyi","logout":"http://localhost:3000/logout"}
```

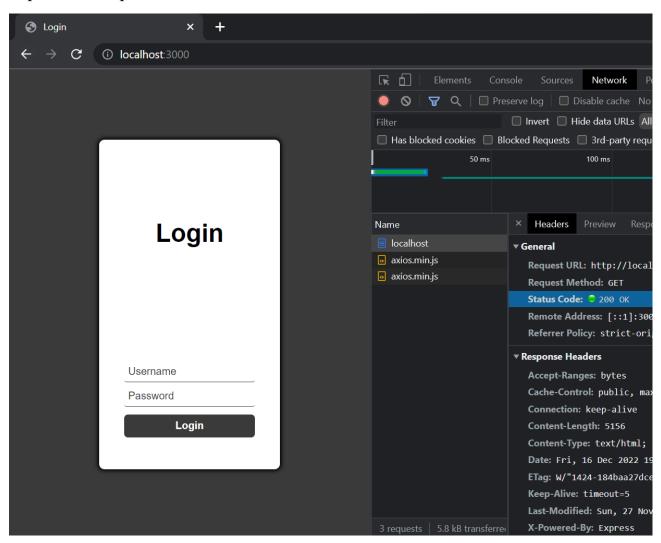
```
PS E:\Study\Software-Security\Labs\Lab1\forms_auth> node .\index.js
{
    '9e80cd6b-c51b-4d6d-9287-076d1596b0c3': {},
    'ebf93f39-a1b0-423d-a8cf-4d8f435defd9': { username: 'Dominskyi', login: 'Valentyn' }
}
```

Як бачимо перед Нами з'являється нове вікно з повідомленням про вдалу авторизацію та інформацію про Нас.

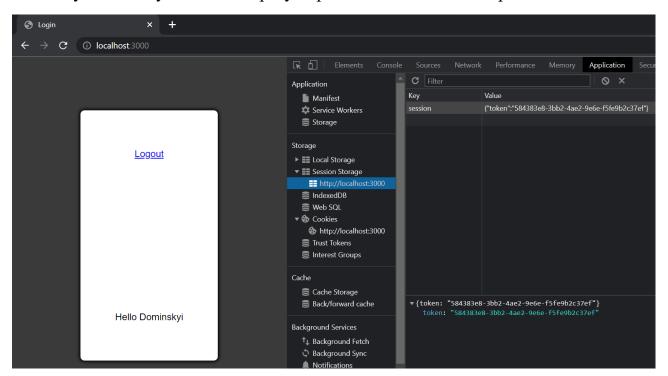
Якщо ж спробувати вийти зробити logout, то Наш токен сесії буде знищений та створено новий.

3. Token_auth

Великої к-сті змін Ми тут не побачимо. Основна суть цього застосунку – перенести зберігання даних з cookie:

При різній взаємодії сесія все-одно йде, але сервер не звертає на неї жодної уваги, тому давайте відразу перейдемо до введення правильних даних:

Після відправки запити на логін застосунок отримав токен, який не зберігає в сесії, а натомість — у браузері у Session Storage. І вже тут код браузеру відправляє дані в окремому хедері в Authorization. Таким чином Ми отримуємо більшу безпеку, оскільки куки відправляються браузером автоматично

4. Jwt_auth

Для реалізації цього виду аутентифікації Я буду модифіковувати приклад з token_auth.

Було зроблено такі речі:

1. Імпортовано jsonwebtoken для jwt токену та dotenv для змінних середовища

```
const jwt = require('jsonwebtoken')
const dotenv = require('dotenv')
```

- 2. Видалено код для створення сесій
- 3. Додав до index.html приписку bearer до заголовку авторизації

4. До app.use додав перевірку на існуючий токен

```
app.use((req, res, next) => {
    const authHeader = req.get(SESSION_KEY)

const token = authHeader && authHeader.split(' ')[1]
    if (token == null) return next()

try {
        const user = jwt.verify(token, process.env.ACCESS_TOKEN_SECRET);
        req.user = user
    } catch (error) {
        return res.status(401).send()
    }

next()

});
```

5. При спробі авторизації створюється jwt token

```
app.post('/api/login', (req, res) => {
    const { login, password } = req.body;

    const user = users.find((user) => (
        user.login == login && user.password == password
    ));

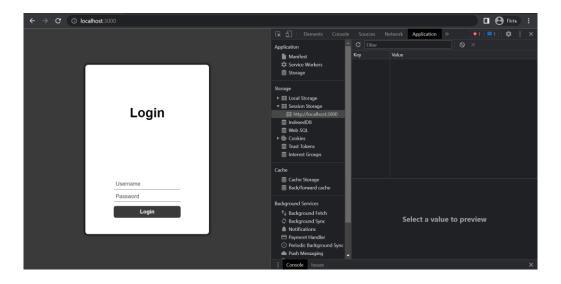
if (user) {
    const token = CreateJWT({ login: user.login });
    res.json({ token });
}

res.status(401).send();
});

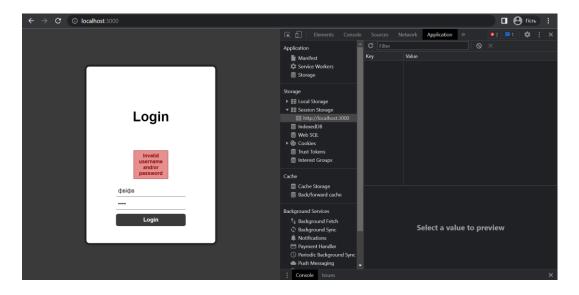
function CreateJWT(user) {
    return jwt.sign(user, process.env.ACCESS_TOKEN_SECRET, { expiresIn: '1m' })
}
```

Тепер давайте подивимося, як це працює на реальному прикладі:

На самому початку у Session Storage Ми не маємо абсолютно нічого:

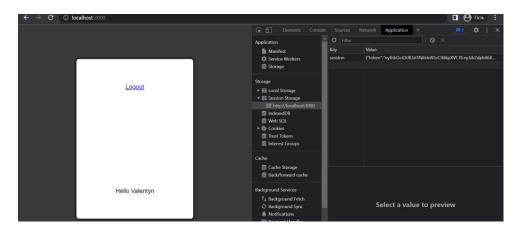

Нумо спробуємо ввести неправильні дані:

Як видно з малюнку - Нам показується лише попередження про їх невірність.

А тепер розглянемо діаметрально протилежний варіант:

По-перше, Ми успішно зайшли до системи і перейшли до сторінки виходу з акаунту. По-друге, у закладці Session Storage згенерувався токен, який буде валідний ще одну хвилину, після чого при будь-якій дії Нас примусово перекине на початкову сторінку.

Давайте тепер розглянемо сам jwt token за допомогою сайту jwt.io:

```
eyJhbGciOiJIUzI1NiIsInR5cCI6IkpXVCJ9.ey
Jsb2dpbiI6IlZhbGVudHluIiwiaWF0IjoxNjcxN
jU1NzA5LCJleHAiOjE2NzE2NTU3Njl9.KVaPjl1
PVK8XBmanaMieX5FmulWk0rH4GzIzKFkxE5g
```

• Червона частина – це Header, який має алгоритм шифрування та тип токену:

```
HEADER: ALGORITHM & TOKEN TYPE

{
    "alg": "HS256",
    "typ": "JWT"
}
```

• Рожева – дані, котрі містяться в токені:

```
PAYLOAD: DATA

{
    "login": "Valentyn",
    "iat": 1671655709,
    "exp": 1671655769
}
```

 Тут видно дійсний логін, котрий Я і ввів, проте є й інші поля: іат та ехр. Це час створення та час прострочення, які Ми можемо розшифрувати за допомогою сайту еросhconverter.com:

Convert epoch to human-readable date and vice versa

1671655709 Timestamp to Human date [batch convert]

Supports Unix timestamps in seconds, milliseconds, microseconds and nanoseconds.

Assuming that this timestamp is in **seconds**:

GMT: Wednesday, 21 December 2022 p., 20:48:29

Your time zone: середа, 21 грудня 2022 р., 22:48:29 GMT+02:00

Relative: 8 minutes ago

Convert epoch to human-readable date and vice versa

1671655769 Timestamp to Human date [batch convert]

Supports Unix timestamps in seconds, milliseconds, microseconds and nanoseconds.

Assuming that this timestamp is in **seconds**:

GMT: Wednesday, 21 December 2022 p., 20:49:29

Your time zone: середа, 21 грудня 2022 р., 22:49:29 GMT+02:00

Relative: 9 minutes ago

Таким чином Ми можемо впевнитися, що Наш заданий час дійсності (1 хвилина) дійсно записується при створенні jwt токену

• Hy і в останній – синій частині – Verify Signature:

```
VERIFY SIGNATURE

HMACSHA256(
   base64UrlEncode(header) + "." +
   base64UrlEncode(payload),
   your-256-bit-secret
) □ secret base64 encoded
```

Висновок:

Під час виконання роботи я розібрався з різними базовими видами аутентифікації, а також виконав розширене завдання щодо інтеграції JWT токену

Посилання:

• Проект на GitHub